

Yalçın Devrim BOZDAĞ
SERBEST VEZİN ŞİİR YARIŞMASI ÜÇÜNCÜSÜ
RUMUZ: SIRADAĞLAR

GÖNÜL YÜCEDİR YERYÜZÜNDEN

Sınırları var ülkelerin,
Nehirlerin, göllerin,
Göz alabildiğine uzayan denizlerin.
Her şeyin bir sınırı var elbet,
Öyle uçsuz bucaksız değil gördüklerin...

Sınırlı mesela yeryüzündeki cevher,
Bugün var, yarın yok...
Mal mülk dersen,
Bir depremlik işi var.
Yağmaya görsün deli yağmur,
Bir bakmışsın,
Sel almış varını yoğunu.

Zulüm dersen,
Onun da sınırı var.
Taş çatlasın canını alır hani.
Bir mermi kaç kişiyi vurabilir ki...
Kaç serçe düşer sapan taşından.

Ne çok kirlenmiş şu gökyüzü.
Buğday tarlaları, asfalt yollar.
İhanet fışkırır geceden.
Dört bir yanın, ölüm tuzağı.

Yine de yeşerir umut,
Alır can suyunu göz yaşından.
Gönlümüz taze bir gökkuşağı,
Her bir renge muhtaç.

Okyanuslar boğulur içinde,
Yedi deryalar, ummanlar...
Budandıkça coşar sevgi dalı,
En körlenmiş gözesinden.
Kaç dünya sığar kim bilir içine,
Kaç gezegen, kaç yıldız.
Bir atom gibi patlar yüreğinde,
Kahpelikler...

Dışarıda ise kirli bir dünya,
Omuzlarda cesetler,
Yorgun çınar gölgesinde,
Yaralı bir kadın ığlığı.
Kimsesiz ve bi çare.
Göçüklerde kara cengaverler,
Kan süzölür ekmeklerinden...

Kim bilir kaç hüzn sığar bu gönüle,
Kaç gözyaşı, kaç keder,
Yeryüzünden kovulmuş kaç aşk sığar,
Kaç dost, kaç arkadaşı.

Bir köşküm var canevimde.
Duvarları sevgiden,
Bahçesinde gül ağaçları.
Ayaklarımız bassa da toprağına,
Doyursa da bizi cömertçe,
Kucaklasa da ölülerimizi çıkarsız,

Gönöl yücedir yeryüzünden.....